

[Indenrigsministeren.]

tydning. Ændringsforslag Nr. 55 vedrørende Apotekeres Pensioner vil medføre en Merudgift paa 2 472 Kr. pr. Pensionist aarlig. Merudgiften for det samlede Antal Pensionister vil antagelig i den nærmeste Fremtid andrage 15 000 Kr., men den vil være stigende op gennem Tiden, saaledes at naar man kommer op i 1960'erne, vil den aarlige Udgift for Apotekerfonden til Pensioner efter de Beregninger, der foreligger for mig, være steget til 221 000 Kr. Ændringsforslag Nr. 56 om Apotekerens Pension vil ogsaa medføre en betydelig Forhøjelse i den nærmeste Tid, en Forhøjelse paa en Snes Tusind Kroner, men stigende saaledes, at naar man kommer en Snes Aar ud i Fremtiden, vil den aarlige Udgift formentlig være steget til 327 000 Kr. Rent bortset fra, om det er rigtigt, at disse Pensioner forhøjes paa den Maade, kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i, at det paa nogen Maade er muligt for Apotekerfonden at bære saadanne Udgifter.

Det konservative Folkepartis Ændringsforslag Nr. 72 gaar ud paa at slette Aldersgrænsen. Jeg skal ikke her komme ind paa hele dette Spørgsmaal, idet jeg i den Henseende er enig med de tre andre Partier i deres Ændringsforslag. Dette Ændringsforslag Nr. 72 ophæver jo yderligere de afløste salgbare Apotekers Indehaveres Pligt til at betale Apotekerafgift, og den ophæves ikke alene for Amortisationsperioden. Hvis man sammenholder denne Bestemmelse med Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til Afgiftsloven, vil man se, at det gælder ikke blot for Amortisationsperioden, men for hele den Tid, hvori den paagældende er Indehaver af Privilegiet. Jeg maa mene, at det er ganske meningsløst, fordi det her ofte drejer sig om unge Mænd, der i en tidlig Alder er kommet ind til et Privilegium, langt tidligere end de jævnaldrende Kolleger i Farmacien, der maa vente med at faa et personligt Privilegium, til de bliver et halvt Hundrede Aar, og de er kommet i Besiddelse af disse Privilegier alene i Kraft af, at de har haft tilstrækkelige Midler til at tilkøbe sig et saadant Privilegium. Men yderligere giver Forslaget jo ogsaa disse Apotekeres Enker Pension, en Pension, som betales af Apotekerfonden, der er fremkommet ved Ydelser fra Indehaverne af de personlige Privilegier, det vil sige, at de paagældende og deres Enker og Børn ganske gratis faar en Pension, der er betalt af de Kolleger, som er kommet til i en senere Alder, og som altid har maattet betale

Afgift. Det er indlysende, at dette Ændringsforslag ogsaa vil medføre en betydelig Nedgang i de Indtægter, som Apotekerfonden kan regne med i den kommende Tid. Denne Nedgang er beregnet til aarlig at udgøre ca. 108 000 Kr. i den Periode, Amortisationstiden varer, altsaa i ca. 35 Aar, men dertil kommer jo, at efter Amortisationsperiodens Udløb vil Apotekerfonden miste yderligere Afgifter ved, at de paagældende Apoteker er afgiftsfrie, saadan at man i en Periode, hvor alle tidligere Indehavere eventuelt bliver siddende efter Amortisationsperiodens Udløb, vil kunne tænke sig en Nedgang paa helt op til 400 000 Kr. aarlig. Det siger sig selv, at de Forslag, det ærede Medlem har stillet paa dette Omraade, stiller Apotekerfonden paa en saadan Maade, at den slet ikke vil være i Stand til at løse de Opgaver, den har, og som er tildelt den efter Loven, saadan som den herefter kommer til at se ud. Jeg kan heller ikke erkende, at denne Anvendelse af Apotekerfondens Midler og den Favorisering af bestemte Personer, der her er Tale om, paa nogen Maade er retfærdig.

Jeg skal med disse Ord anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af alle Partier eller af de tre Partier, jeg nævnte, og anbefale at stemme imod de Ændringsforslag, der er stillet af det konservative Folkeparti.

Jeg vil gerne slutte med at udtale min Glæde over den Stilling, som Organisationerne, Dansk Apotekerforening og Farmaceutforeningen, har taget under Forhandlingerne med Udvalget og med mig. Jeg er ganske klar over, at Forslaget, som det her foreligger, ikke paa nogen Maade imødekommer alle de Ønsker, som man har kunnet nære fra Apotekernes og Farmaceuternes Side. Men jeg forstaar det saadan, at forskellige Særønsker har man kunnet fratælde under Hensyn til Helheden, idet man fra disse Organisationers Side har erkendt, at foruden de Fordele, som denne Lovgivning vil kunne betyde for Befolkningen, er denne Ordning mere rationel og vil ogsaa tillige være til Gavn for Faget, for Farmacien, saadan at disse Forhandlinger for mig har vist, at disse Organisationer har behandlet hele dette Spørgsmaal paa lidt længere Sigt, end bl. a. det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har gjort. Jeg er glad for at vide, at det ikke er Apotekerstanden eller Farmaceutstanden som saadan, der staar bagved Ændringsforslag som dem, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har stillet, selv om de maaske paa kortere Sigt kunde give person-